

Opinió

L'endemà del dissabte

17/03/13 02:00 - [MATTHEW TREE](#)

Cartes.

Acabo de llegir la correspondència, ben interessant, entre Manuel de Pedrolo i el traductor Jordi Arbonès (Punctum, Lleida, 2011): dos literats autodidactes que es van esllomar durant anys per superar els obstacles creats per la censura franquista. D'altres escriptors catalans van tenir problemes similars, tal com demostren les cartes de Sales i Rodoreda (Club Editor, Barcelona, 2008), amb la diferència que aquests dos autors van acabar col·locats damunt uns pedestal permanents en el panteó literari català, mentre que tant Arbonès com Pedrolo, al final de les seves vides, van ser durament criticats per alguns intel·lectuals prou influents per convèncer molta gent que ja no calia fer cas ni de l'un ni de l'altre.

Lluites.

El Jordi era un amic i amb ell, per tant, m'és impossible ser objectiu. Cosa que no em passa amb Pedrolo, un autor abans popularíssim que –si exceptuem alguna obra de ciència-ficció o bé policíaca– gairebé no es llegeix avui en dia. Un escriptor amb 93 títols publicats, incloent-hi alguns dels llibres més venuts en català, oblidat? Un autor que va guanyar 19 dels premis literaris més prestigiosos del país, colgat pels criticastres? *Welcome to Catalonia*.

Acabades.

Ell s'ho veia a venir. En el seu diari del 1988 comenta algunes de les crítiques estilístiques (no del tot infundades, tot s'ha de dir) que havia començat a rebre: "Petites punxades com aquell qui no fa res... Algun motiu els dec haver donat." Ben mirat, el cas de Pedrolo té certes semblances al d'Anthony Burgess, un altre autor prolífic (77 llibres) que també va ser condemnat a l'oblit (segons el catedràtic Rob Spence, l'actitud dels crítics anglesos envers la seva obra sempre ha estat "ambivalent o hostil"). I és cert que tant Burgess com Pedrolo, en la seva ficció, solen fer prevaldre els seus idearis per damunt de l'estil i àdhuc de l'argument. Ara bé, tots dos sí que tenien la perspicàcia per parlar, fa dècades, de certs temes que avui són ben actuals: antiutopies pertinents, la religió, el terrorisme inevitable... Si molts dels seus llibres són si fa no fa inaconseguiables als països d'origen, Burgess, si més no, encara gaudeix d'una bona reputació als EUA i Europa; Pedrolo, d'altra banda, no existeix a l'estranger, llevat d'alguna traducció esparsa del *Mecanoscrit*. Pedrolo només existeix aquí. I n'hi ha –pot ser?– que no han aconseguit que ni això.

Darrera actualització (Diumenge, 17 de març del 2013 02:00)

Tweet 0

Recomana-ho 0

L'escriptor Manuel de Pedrolo.
Foto: ARXIU.

Matthew Tree

Altres articles de l'autor

10/03/2013 **L'endemà del dissabte**

03/03/2013 **L'endemà del dissabte**

Més articles ...

Notícies de ...

[Barcelona](#) [Lleida](#)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 17-03-2013 Pàgina 48

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 17-03-2013 Pàgina 2

DESA LA NOTÍCIA A: